

Vielsesritualet.

Den danske folkekirkes biskopper har nylig udsendt et »Forslag til Ritualer for Dåb, Nadver, Brudevielser og Begravelser«. De to første og det sidste er der ingen grund til at omtale her i bladet, da de kun har en kristelig side og omtalen af dem således kun hører hjemme i vore kristelige tidsskrifter.

Men ritualet for brudevielsen har til lige en *menneskelig* side, som er af største betydning for kvinderne, og vi vil derfor gøre bladets læsere kendt med dette forslag og minde om dansk kvindesamfunds arbejde for at få det gamle ritual ændret.

I det nu brugte ritual oplæser præsten apostlen Peders ord til kvinderne: »I kvinder værers eders ægtemænd underdanige o. s. v.«. Denne sætning var så lidet tidsvarende, passede så lidt til det forhold mellem mand og hustru, som mere og mere udvikler sig til et forhold mellem to ligestillede, kammeratlige væsner, at sætningen har stødt mange kvinder, så at de langt fra at føle sig opbyggede af præstens ord, har staaet for alteret med en indvendig modsigelse. På rå og dårlige ægtemænd har denne sætning tillige virket højst uheldig, idet de har syntes, de derved fik en myndighed over hustruen, som de senere ikke undlod at nytte sig af.

Dansk kvindesamfund forstod, at det burde tage arbejdet op for at få ritualet ændret, og indgav først et andragende til det kirkelige udvalg om at få den ovenfor anførte sætning strøget, men det kirkelige udvalg henviste D. K. til at vente, til der, ved den tvungne borgerlige vielses indførelse, vilde blive udarbejdet et nyt vielsesritual. D. K. mente så, at skulde det lykkes at få ritualet ændret, måtte vi selv tage arbejdet op og udarbejde et udkast til ritual, som vi kunde indgive til biskopperne, ministeren for kirke og undervisningsvæsenet og rigsdagen.

På D. K.s årsmøde 1908 blev der derfor nedsat et udvalg, som skulde udarbejde et sådant forslag til ritual og indgive det. Udvalget kom til at bestå af: Fr. Blauenfeldt, fr. Hostrup, fr. Høgsbro, Pastor Møllerup, fr. Bojsen-Møller, Provst Ostenfeldt, Borgmester Rosenørn, Kommune lærer Botilde Scheuer, fr. Stampe Feddersen, Professor Torm og Pastor Welding.

Vort forslag, som er kendt for dette

blads læsere, blev indgivet, men det syntes først, som om der ikke vilde blive taget videre hensyn til det. Da biskop Rørdam døde, og professor Peder Madsen blev Sjællands biskop, henvendte fællesstyrelsen sig også til ham, og det lod til, at biskoppen ikke var ganske uden forståelse af det berettigede i, at kvinderne gerne vilde høres i denne sag, der i så høj grad vedkom dem.

Nu foreligger biskoppernes forslag til ritual, og det er med den største glæde og taknemlighed D. K. ser, at biskopperne har taget hensyn til dets ønsker og udeladt apostlen Peders tiltale til kvinderne, samt at de i udarbejdelsen af sit forslag har optaget et og andet af, hvad D. K. har foreslået.

Vi aftrykker herved begyndelsen af præstens tiltale til brudefolkene, således som den lyder i det nugældende vielsesritual, D. K.s forslag og biskoppernes forslag:

Nugældende:

Da I nu have givet eder i Ægteskab sammen, saa hører først af Guds Ord, hvorledes han selv har indstiftet denne Stand:

I Skabelsens Bog staar der skrevet: Gud sagde: Lader os gøre et Menneske i vort Billede, efter vor Lignelse. Og Gud skabte Mennesket i sit Billede. Og han sagde: Det er ikke godt, at Mennesket er ene; jeg vil gøre ham en Medhjælp, som skal være hos ham. Og Gud velsignede Manden og Kvinden og sagde til dem: Voder frugtbare og mangfoldige og opfylder Jorden og gør eder den underdanig!

Men efter at Synden var indkommen i Verden, sagde Gud til Kvinden: Med Smerte skal du føde Børn; og til Manden sagde han: I dit Ansigt Sved skal du æde dit Brød, indtil du bliver til Jord igen; thi deraf er du tagen.

Hører dernæst ogsaa af Guds Ord, hvorledes I skulle skikke eder imod hinanden i eders Ægteskab:

Saaledes skriver Apostlen Paulus: I Mænd, elsker eders Hustruer, ligesom og Kristus elskede Menigheden og hengav sig selv for den, paa det han kunde hellige den, og han rensede den formedelst Vandbadet ved Ordet, at han maatte fremstille sig den, en herlig Menighed, som ikke har Plet eller Rynke eller noget deslige, men at den maa være hellig og ustraffelig. Saaledes ere Mændene skyldige at elske deres Hustruer som deres egne Legemer; hvo som elsker sin Hustru, elsker sig selv.

Og Apostlen Peter skriver: I Kvinder! værers eders Ægtemænd underdanige, paa det og, dersom nogle ikke